

דְּתַבִּיא, אמר רבי שמעון, לא תיעול מטרוגיתא בחדותא בהיכליה עד דיתהן מלכotta דעשו, ותיסב מגיה נוקמין דגרמא כל הא. לברר תזוזוג במלכאה, והוא חדו שלים, הרא הוा דכתיב, ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו בקדמיתה, ולברר והיתה לי' המלוכה. מאן מלוכה, דא מטרוגיתא. הרא הוा דכתיב, והיתה לי' המלוכה. ולברר דיזוזוג בחדא, מה כתיב. והיה יי' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד.

(ירא ח') **ערות אחיך אבדך לא תגלה.** תאני רבי יהודה, דא ישראל לחתטא. ואחות אמר: דא ירושלם דלתטא. דבחובין אלין, גלוון ישראל בגין עממייא, ויתחריב ירושלם לחתטא. ועל דא תנינן, רחימוטא דקונדשא בריך הוא דקרה לישראל אחיהם, שפאמר (תהלים קב) למן אחיך ורعي אדרבה בא וגוו. (ואוקימנא מלין ותמן ס"א מיili תמן) **בת בנה** ובת בטה וכו' ואף על גב דאיונ באTAGLIYA ובאטפסיא וכון בתיריה. דהא עלמא איצטראיך לוז, ואינון ישובה דעלמא כמה דכתיב (משל כי) רעך ורע אביך) והאי רזא דמללה. דאמר רבי שמעון אמר רבי יהודה, אי אחיך למה רعي, ואי רعي למה אחיך.

אל לא פָּנָא, הַהְנוּא מֶלֶה דְּלֹא אֲתַעֲדֵי לְעַלְמִין, אַקְרֵי רֵעַ,
כַּמָּה דָאָפֶ אָמֵר רֵעַ וּרְעֵב אַבְיךָ אֶל תְּעוֹזָב. וְהָאֵי רֵזָא,
דְּמֶלֶה דָאָמֵר רְבִי שְׁמֻעוֹן, אַיְמָא עַלְאָה, רַעַיָּא אַקְרֵי,
בְּגִינַן דְּלֹא אֲתַעֲדֵי (ס"א ע"ב) רְחִימָוֹתָא דָאָבָא מִפְהָ (דף ע"ח ע"א)
לְעַלְמִין. וְאַיְמָא תְּתָאָה כָּלָה אַקְרֵי, וְאַקְרֵי אֲחוֹת, כַּמָּה
דָאָקִיםְנָא (שיר השירים ח) אֲחוֹת לְנוּ קְטָבָה.

וְהָיִינוּ סְתִם מִתְגִּיתָא דִילָן, דְכַתִּיב הָכָא, עֲרוֹת אֲחוֹתָךְ
בַת אַבְיךָ אוֹ בַת אַמְךָ, כִּיּוֹן דָאָמֵר בַת אַבְיךָ,
מַאי אוֹ בַת אַמְךָ. אַלְאָ, אֵי מִסְטוֹרָא דָאָבָא אֲשֶׁתְכָחָת,
חַכְמָה אַתְקָרֵי. וְאֵי מִסְטוֹרָא דָאַיְמָא, בִּינָה אַתְקָרֵי. וּעַל
כָל פְּנִים בֵּין הָאֵי וּבֵין הָאֵי, מַאיְמָא וְאָבָא אֲשֶׁתְכָחָת.
דָהָא יוֹדֵד לֹא אֲתַעֲדֵי מִן ה' לְעַלְמִין. וְדָא הוּא רֵזָא
דְּמֶלֶה, מַוְלָּדָת בֵּית: מִסְטוֹרָא דָאָבָא. אוֹ מַוְלָּדָת חַוִּז:
מִסְטוֹרָא דָאַיְמָא.

רְבִי אָבָא אָמֵר, (משל כי) בְּחַכְמָה יִבְנֶה בֵּית, מִאן הוּא בֵּית
דְאַתְבָּגֵי בְּחַכְמָה. הוּי אַיְמָא דָא נְהָר דְנְפִיק מַעַדָּן,
בְּגִינַי פְהֵ מַוְלָּדָת בֵּית. אוֹ מַוְלָּדָת חַוִּז. פְד נְפִקְתָּ מִן וּ,
כַּמָּה דְכַתִּיב, (בראשית ב) עַצְם מַעַצְמִי וּבָשָׂר מַבְשָׂרִי. וְכַתִּיב
(בראשית ב) וַיַּקְרַב אֶחָת מַצְלָעָתָיו, וְדָא הוּא מַוְלָּדָת חַוִּז,
מִאֵת דְזַעַיר אֲנָפִין אֲשֶׁתְכָחָת, כַּמָּה דָאָתָמָר.

וּעַל דָא אָמֵר רְבִי יְהוּדָה, יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ אַקְרֵז לְקוּדְשָׁא

בריך הוא, דלא אעדי רחימوتא דלהון לעלמיין. ירושלם דלחתתא אחות אמך אתקרוי, כמה דכתיב, (זהלימים קכט) ירושלם הבנויות בעיר שחוبرا לה ייחדיו וגוו. מאי שחוبرا לה ייחדיו. בגין דאוונוג בה מלפאת מישית סטרין, בכל סטרי מלפאת, בדרכא צדיק, וכל בתרי מלפאת פליין ביה. והיינו שחוبرا לה ייחדיו.

רבי יצחק אמר, (זהלימים קכט) שם עלו שבטים שבטי יה. מאן שבטים. אלין תריסר תחומיין, דמתפרשין מההוא אילנא רבא ותקיף, דאחסין לון מסטרא דאבא, ואימא. הדא הויא דכתיב שבטי יה, משפר סחדותא, דאסheid ברא קדיישא (רצו) (נ"א דאסheid אבא ואימא בברא קדיישא) דכתיב שבטי יה עדות לישראל, ואבונן נהרין עמייקין, דבגדין ואטמשון מן יה. וכלא (ס"א וכל ביה למה). להודות לשם יי'. (ס"א ובגין ביה) כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד, לאחסנא מלכותא קדיישא הויא ובנוו לדורי דרין, ודא היא שירתא דאמר דוד על מלכו עלאה קדיישא.

רבי חזקיה אמר, כלא ברזא עלאה הויא, לאחזהה דמאן דפיגים לחתטא, פגיים לעילא. ערות פלטה לא תגלי, דתגבין עונתן של תלמידי חכמים משבת לשבת. בגין דידעין רזא דמלחה, ויכוונון לבא, וישתבח רועיתהון

שלים. וּבְנֵין דָאָלִידֹ אַקְרָוֹן בְּנֵין דְמַלְכָא. וְאֵי אֶלְעָזָר
פָגִימָנוּ מֶלֶה לְתַתָּא, כִּבְיכָל פְגָמִינָן אִינְפָוּן בְּכָלָה דְלֻעִילָא,
כְּדַיָּן כְּתִיב עֲרוֹת פְלַתְךָ לֹא תְגַלְּה. דָא בְּגִינָן אִינְפָוּן דִּידָעִין
אוֹרְחָנָן דָאָרִיְיתָא. שָׁאָר עַמָּא הַהְוָא דָאָתְגָלִיא, פְלַתְךָ
מִמְשָׁ, וּבְחוֹבָא דָא שְׁכִינְתָּא אָסְטָלָקָת מִבְּינִיָּה.

תָּאָנָא, אַתְגָלִיפָה שָׁמָא קְדִישָׁא בְּסִטְרִין יַדְעָן, בְּאָתוֹן
רְשִׁימָנָן דְעַשְׂרִין וְתְרִין (ס"א י' בָא, א' בִי, י' בְבָ, ב' בִי, י' בָא,
ב' בָה, ר' בָג, י' בָה, ה' בִי, ג' בָה, ה' בְד) אֶלְוָה השנִי נוֹסְחָאוֹת מֵצָאנוּ בְהֻעְתקוֹת אֲשֶׁר
לִפְנֵינוּ י' בָא, א' בִי. י' בְבָ, ב' בִי. ו' בָא' ה' בָג, יוֹד
בָה"א, יוֹד בְגִימָל, ה"א בְיוֹד גִימָל בָה"א, ה"א
בְדַלְתָה (י' בְד, ד' בִי, י' בָה, י' בָג, ה' בִי, ג' בִי, ר' בִי). כְלָהוּ מַתְגָלְפִי
בְיֹד, יוֹד סְלִיק לֹזָן.

ה"א כְלָיל בְיֹד, מְגִיה נְפָקָת, כְדַיָן מַעֲטָרִין לְאָבָהָן.
אַתְפִתְחָת ה"א בְגַחְלוֹי, וְאַעֲטָר לְרִישָׁא דּוּ, דְתַמְנוּ
שְׁרִיְין אָבָהָן.

ו' כְלָיל שִׁית אָתוֹן, וּכְלָהוּ כְלָיל יוֹד. י' (יוֹד) אַתְגָלִיפָה
בְגַלוֹפּוֹי, וְסְלִיק לְאַתְעַטְרָא בְתִרְיסָר אָתוֹן אַחֲרָגִינָן,
מְגִיה נְפָקָה עָשָׂר אַמִירָן בְגַלוֹפּוֹי, וּכְלָהוּ שְׁבִילִין דָאָרָחָא
עַלְאָה, (ס"א דָאָרָחָן דָאָרִיְיתָא) יַקְיָרָא דְכָלָא. כְדַיָן ה"א אַחֲרָא
אַתְכָלִילָת מִן כְלָהוּ, גְלִיפָא מְסִטְרָא מְתִיחָא (ס"א מְתִיחָדָא)
טְמִירָא, לְאַוְלָדָא לְתַתָּא.

אתגליפו (ס"א אתפליגו) **כלחו באربعין ותרין אתוון, וכלהו** פְּרִישָׁנָא בְּמַתְנִיתָא דִּידָן, וכלהו סְלִקָּו בְּרִישָׁא דְמַלְפָא. **שבע שבתין שלימין, מתפרשין בשבעין אתוון.** שבעין ותרין אסתלקו, ואסתלקו באות ו' (ס"א י"ד), ר' שימין בפ' ויהי בשלח פרעה בקרא ויסע ויבא ויט. כד בטלה שכינתה, זו ר' שימין אתרשים ביה, שבעה אסתלקו (ד"ע ע"ח ע"ב) מגיה, באתוון ר' שימין. תאנא, אסתלקו אתוון ברשימים ידיין, וארחין סתימים, בר לזקאי קשות, סמכי עלמא.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר, תא חזי, הגי עשרין ותרין אתוון גליפין באורייתא, כלחו מתפרשן בהני (נ"א מאליין) עשר אמiron. כל אמירה ואמירה מאליין עשר, דייבון כתרי מלכא כלחו גליפין באתוון ידיין (ד"א אחרני), בגין כי שמא קדישא אתפסיא באתוון אחרניין, וכל אמירה, אויזף לאמירה עלאה מפה אותו, בגין דאתפליל האי בהאי. ועל דא שמא קדישא, גליפנא ליה באתוון אחרניין, בגין דאתפסיאן דא בדא, ודא בדא, עד דמתකשרן כלחו בחדא.

ומאן דבעי למגdu צרופי שמאן קדישין, ליגdu אינון אתוון דרשימים בכל כתרא ובכתרא, וכדין ליגdu ויתקיים בכלא. זהא גליפנא לון, בכל אינון אתוון

דָרְשִׁים וַיַּדְעֵן בְּכָל פֶּתַרָא וּכְתַרָא, מִסְפְּרָא עַלְהָה דְשַׁלְמָה. וְהִכְיָה סְלִיק בִּידֹן, וְחַבְרִיאָה גְּלִיפִין לוֹן, (ס"א) וְחַבְרִיאָה גְּלִינִין לוֹן) וְשִׁפְיר הַוָא, דְהָא כָּל פֶּתַרָא וּכְתַרָא אֲזִיף לְחַבְרִיאָה אַתוֹי, כִּמָה דְאָקִימָנָא, וְלוֹמָגִין דְלָא אַצְטְרִיךְ אֶלָא, בָּאַתוֹי אִינּוֹן דְרְשִׁיםִין בֵיה. וּכְלָהו יַדְעֵן לְגַבֵּי חַבְרִיאָה וְהָא אָקִימָנָא לוֹן.

וְכָאַיְן אִינּוֹן צְדִיקִיא בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאַתִי, דְקִוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִּקְרִיהָן, וּמְגַלִּי לְהֻזָן רְזִין עַלְאַיְן דְשִׁמְיָה קְדִישָׁא, דְלָא גְּלִי לְעַלְאַיְן קְדִישָׁין, וּעַל דָא יְכַיל מְשָׁה, לְאַתְעַטְרָא בִּגְנִי קְדִישָׁין, וּכְלָהו לָא יְכַלִי לְמַקְרֵב בְּהַדִּיה, בְּנוֹרָא יְקִידְתָא, וְגּוֹמְרִי דָאַשָא. דָאֵי לָאו הַכִּי, מְאֹן הוּה לֵיה לְמְשָׁה, לְמִיקְם בִּגְנִיהָן. אֶלָא זְכָא חֹלְקָא דְמְשָׁה, דְהָא כְּד שָׁאָרִי לְמַלְלָא עַמִּיה קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, בְּעָא לְמַנְדָע שִׁמְיָה קְדִישָׁא (ס"א שְׁמוֹן קְדִישָׁין), סְתִים וְגַלִּיא, בְּכָל חַד וְחַד כְּדָקָא חַזִי, וּכְדַיְן אַדְבָק וַיַּדְעֵן יְתִיר מִפְלָבְגִי עַלְמָא.

תָא חַזִי, בְּשַׁעַתָא דְסְלִיק מְשָׁה גַו עַבְנָנָא יְקִירָא, עַל בִּגְנִי קְדִישָׁין. פָגַע בֵיה חַד מְלָאכָא בְשַׁלְהָובִי נֹרָא, בְעִינֵין מְלַהְטָן, וְגַדְפּוֵי מְזֻקָּן, בְּעָא לְשָׁאָפָא לֵיה בְגּוּוִיה. וְהַוָא מְלָאכָא גְּבָרִיאָל (ס"א גּוֹרִיאָל) (ס"א גּוֹרְנָאָל) (קְמוֹאָל) שִׁמְיָה, כְּדַיְן אַדְפָר מְשָׁה חַד שָׁמָא קְדִישָׁא. דְהָוָה

גָּלִיף בְּתִרְיֵסֶר אַתְּוֹן, וְאַזְדַּעֲזָע וְאַתְּרֵגֶשׁ, עַד דְּסָלִיק
מְשָׁה בְּינֵיהֶgo. וְכֵן לְכָל חֶד וְחֶד, זְפָאָה חִילְקִיה (שםות נח ע"א)
וְהָא אַזְקִימְנָא מְלִי.

עַרְוָת אָשָׁה, וּבְתָה לֹא תְגָלָה. תָּאָנָא, בְּתִקְנִי מַטְרוֹנִיתָא
אַזְקִימְנָא אַלְיִין עַרְיִין, אָפָּה עַל גַּב דָּאִיבָּוּן (ב"א עַרְיִין
איינע) בְּאַתְּגָלִילִיא וּבְסְתִימִיא, וְתִמְןָה בְּתִבְנָה וּבְתִבְתָּה. דָּהָא
עַלְמָא אַצְטְּרִיךְ לוֹן, וְאַיְנוּ יִשְׁוָּבָא דַעַלְמָא, כְּמָה
דְּאַזְקִימְנָא. וְמַאן דְּגָלִילִיחָד עַרְיִיתָא מְבִינְיהָו, וּוְיִלְיָה, וּוְיִ
לְגַנְפְּשִׁיהָ, דָּהָא גָּלִילִי בְּגִין דָּא עַרְיִין אַחֲרָנִין.

וְתִנְגִּיאָ מְלָה בְּתְרָאָה דַעֲשָׂר אַמִּירָן דְאָוְרִיתָא, (שםות ב) לֹא
תְּחִמּוֹד אִישָׁת רַעַף, בְּגִין דָהָא כַּלְלָא דְכַלְהָו. וְמַאן
דְּחַמִּיד אִתְּהָא אַחֲרָא, כְּאַלְוָא אַעֲבָר עַל אָוְרִיתָא
כַּלָּא. בָּרָם לֹא אִיתְּ מְלָה דְקִיִּימָא קְמִי תְּשׁוּבָה. וְכֵל שְׁכֵן
אֵי קְבִיל עֻזְבִּשִּׁיה כְּדוֹד מְלָכָא. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, תְּגִינָּן, כֵּל
מַאן דְּחַב וְאִתְּפֶרֶשׁ מַהְגָּא חֹבָא, תְּשׁוּבָה קָא מְעַלְיִיא
לִיה טַפִּי. וְאֵי לָאו, לֹא סְלִיק בִּידְיהָ תְּשׁוּבָה, וְלֹא
מְעַלְיִיא לִיה. אֵי חַכִּי, דָוֵד הַיְךְ לֹא אִתְּפֶרֶשׁ מִבְּתַ שְׁבָע
לְבָתָר. אָמָר לִיה, בְּתַ שְׁבָע דִּידְיהָ הַוּת, וְדִידְיהָ נְטִיל,

דָהָא מִת בְּעַלְהָ.

דְתִנְגִּיאָ, אַזְדְּמַנְתָּ הַוּת בְּתַ שְׁבָע לְדוֹד, מִיּוֹמָא דְאַתְּבָרִי
עַלְמָא, וְמָה עַכְבָּא לִיה. דְנַטֵּל בְּרִתְיהָ דְשָׁאָול

מלכָא, וְהַהוּא יוֹמָא גִטֵל לְה אֹורִיה בֶרְחָמִי, אֲפָעָל גַב
דַלָא הַוֹת דִילִיה. לְבַתֵּר אַתָא דָוד, וּגְטִיל דִילִיה, וּעַל
דָדוֹד דְחִיק שְׁעַתָא קְמִי קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא לְקַטְלָא
לְאוֹרִיה וּלְמַעֲבֵד הַכִּי. אֲבָאִישׁ קְמִיה, וְאַעֲנֵשׁ לֵיהּ לְדוֹד,
דְהָא קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא בַעַא לְאַתָּבָא לֵיהּ לְדוֹד, לְקִיְמָא
לֵיהּ מְלֻכָתָא קְדִישָא עַלְאָה. וּכְדַתָּבָא, לְדִידִיה תָבָא.
תָאָנָא, אָמַר רַבִי יוֹסֵי, מֵאַי דְכִתִיב אָנִי יְיָ. אָנִי יְיָ:
עַתִיד לִיתְן שְׁכָר טוֹב לְצִדְיקִים לְעַתִיד לְבָא.
אָנִי יְיָ עַתִיד לְהַפְרֵע מִן הַרְשָׁעִים לְעַתִיד לְבָא. אַינּוּ
דְכִתִיב בְהוּ (ישועה ס"ו) הַפּוֹשָׁעִים בִי. כִתִיב אָנִי יְיָ, וּכִתִיב
(דברים ל"ב) אָנִי אָמִית וְאָחִיה. אֲפָעָל פִי (דף נ"ט ע"א) שָׁאָנִי
בְמִדְתָ הַרְחָמִים, הַרְשָׁעִים הַוּפְכִים אַתִי לְמִדְתָ הַדִּין.
דְתַנְיָא, שֵם מֶלֶא: יְיָ אֱלֹהִים. זָכוּ יְיָ, וְאֵלֹא אֱלֹהִים.
אָמַר רַבִי שְׁמַעוֹן, חִיְבֵין עַבְדֵי פְגִימָוֹתָא לְעַילָא. מֵאַי
פְגִימָוֹתָא. כַמָה דָאָקִימְבָא פְגִימָוֹתָא מִמְשׁ, וְהָא אַתָמָר.
תָאָנָא כִתִיב וְאֵל אָשָה בְגַדְתָ טוֹמָאתָה לְא תִקְרֵב לְגַלּוֹת
עֲרוֹתָתָה, תָנוּ רַבִי יְהוֹדָה, הָרָא רַבִי שְׁמַעוֹן בֶן
יוֹחָאי שָׁאָרִי בְגּוֹיָה, בְלָהו זְפָאִין, חַסִידִין, בְלָהו דְחַלִי
חַטָאָה בְגַנְהָג. שְׁכִינָתָא שְׁרִיא בְגַנְיִיהּ, מַה דְלִית בֵן בְדָרִין
אַחֲרָגִין. בְגִינִי כֵה מַיְלִין אַיְנוֹ מַתְפְרִשָן, וְלֹא אַתְטִמָּר.
בְדָרִין אַחֲרָגִין לֹא הַכִּי, וּמַלִין דָרְזִי עַלְאָה לֹא יְכַלִין

לגלאה, ואיבון דידייע מסתפו. דברי שמעון כד היה אמר רוזא דהאי קרא, חביריא כלחו עיגיהון בעין דמעין, וכלחו מילין דאמר הוועיגייהו גליין, כמה דכתיב, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות.

דיומא חד שאיל רבי ייסא אמר, ביעא דקושטא (ס"א דשדי), **דנקא מעופה דשריא** (ס"א דשדי) **בןורא,** **אתבקע לארבע סטרין.** תריין סלקין מביהו, וחדר מאיך, **וחדר רביע ברביע** (ס"א נבייע נבייע) **דימא רבא.** אמר רבי אבא, **עבדת קמיה דברי שמעון,** קדש חול, דהא כתיב פה אל פה אדבר בו. אמר לייה רבי שמעון, עד לא **יתבקע ביעא,** (שמות ס"א ע"ב, קע"ד ע"א) **תשתק מעלה מא.** וכך **הוה באדרא דברי שמעון.**

תאנא, ביוםוי דברי שמעון היה אמר בר בש לחבירה, **פתח פיך ויאירו דבריך.** בתר **דשביב רבי שמעון,** והוא אמרי (קהלת ח) **אל תתן את פיך לחטיא אתبشرך.**

תניא אמר רבי שמעון, אי בני עלמא מסתכלין بما **דכתיב באורייתא,** לא ייתון לארגזא קמי מאיריהון. **תאנא,** כド מתערין דיבין קשיין לאחטה בעלה מא, ולא אישה בגנת טומאתה וגוו, **הכא כתיב** (תהלים כה) **סוד יי' ליראיו,** (ר"צ ע"ב ובادرא ס"א ובהאי דרא) **ובאדרא**

קדישא אמר, הכא אצטראיכנא לגלאה, דהא לאתר דא אסתלק.

דתגבין, בשעתה דחויא תקיפה דלעילא אתער, בגין חובי עלמא, שاري ואתחבר עם נוקבא, ואטיל בה זומא, אתפרש דכורה מיניה, בגין דהא אסתאבת, ואתקראיית מסאבא, ולא אתחזוי לדכורה למקרב בהדה, הווי אי אסתאב הויא בהדה, בזמנא דאייהי אסתאבת.

וְתַאֲנָא, (תשא קצ"ב) מאה ועשרה וחמש זיני מסאותה נחתו לעלמא, דמתאחדן מסטרא דחויא תקיפה, ושבעה ועשרין רברבין מניהו, מתאחדן בנוקבי, ואתדקון בהופ. ווי למאן דיקרב בהדה בהויא זמנא, דמאן דיקרב בהדה, אחוי פגימויתא לעילא, דהא בחובא דא, אתער חוייא תקיפה לעילא, ואשדי זומא באתר דלא אצטראיך, ואתחבר בנוקבא, ואתרבי שעירה לדכורה, בנוקבא אסתאבת, ושערהא רבא, וטיפורהא סגיאג, וכדין דינין שרין לאתערא בעלמא, ויסתאbone כלא. הדא הויא דכתיב, (במדבר יט) כי את מקדש יי' טמא, מקדש יי' אסתאב, בחובייהו דבני נשא.

ת Ана, מי דכתיב, (בראשית ג) ואיבה אשית בין ובין האשה, ארבעה ועשרים זיני מסאותה אטיל

חויא בנווקבא, כד אתחבר עמה, כחושבן וαιבה, ועשרין
ויד, זיבין (ס"א דינין) מתערין לעילא, ועשרין וארבע לחתה.
ושערא רבא, וטופרין סגיאו, וכדיין דיבין מתערין
בכלא. ותאנא כד בעת אתתא לאתדראה, בעיא לספרא
ההוא שערא דרבי ביומא דאייה מסאבא, ולספרא
טופריה, וכל ההוא זוהמא די בהון.

דתאנא ברוי דמסאבותא, זוהמא דטופרין, יתעד
זוהמא אחרא, וגביני כה, בעין גנייזא, ומאן
דאuber לוֹן לְגִמְרֵי, כאלו אטער חסֶד בעלמא. דתניא
לא לבעי לייה לאיביש למיהב דוכרנא לזיבין בישין.
דתנין (ע"ז ע"א) אלף וארבע מאה וה' זיבין בישין,
מתאחין בההוא זוהמא, דאטיל חוות תקיפה, וכלהו
מתערין בההוא זוהמא דטופרין.

ואפלו מאן דבעי, יעביד בהו חרשין לבני נשא, משום
איןון דתליין בהו, ומאן דאuber (דף ע"ט ע"ב) לוֹן,
כאלו אסגי חסֶד בעלמא, ודיבין בישין לא משטאבחין.
ויעבר ההוא זוהמא וטופריה דרישים ביה. דתניא, מאן
דدرיך ברגליה, או במאגניה עלייהו, יכול לאתזקא.
ומה בהאי שיורי דשיורי דזוהמא דלעילא כה, אתתא
דמקבלא ואתחברת בחויא, ואטיל בה זוהמא, על אחת
כמה וכמה. ווי לעלמא דמקבלא מיניה מההוא זוהמא,

בגיני לך ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב.
 אמר רבי שמעון, אמר קודשא בריך הוא, הביאו עלי
 כפרה בראש חדש. עלי וዳי, בגין דיתעבר ההוא
 חוייא, יתבسم מאן הביעיא. עלי: כמה כתיב, (ישעה ו)
 שרפים עומדים ממעל לו. ועל דא כתיב בקרח, (במדבר טז)
 הנועדים על יי', דבגיניהון אתער מאן דאתער דאי
 מסטריהו. אויף הכא הביאו עלי כפרה, עלי ממש. בגין
 דיתבسم ויתעבר ולא אשתחח חוייא באתר דשארי. וכל
 כך למה. על שמעתי את הירח, ושלטה בה מאן דלא
 אצטראיך. ובגין כד כתיב ואל אשה בנדת טומאתה לא
 תקרב.

זפאה דרא, רבי שמעון בן יוחאי שארי בגויה. זפאה
 ערביה בין עלאין ותתאיין. עלייה כתיב, (קהלת י)
 אשריך ארץ שלכה בן חורין. מהו בן חורין. דזקיפה
 רישא לגלאה, ולפרשא מלין ולא דחיל. בהאי דאייה בן
 חורין, ויימא מי דבעיא ולא דחיל. מהו מלכה. דא הוא
 רבי שמעון בן יוחאי, מאריה דאוריתא, מאריה
 דחכמתא. דבד הויה רבי אבא וחברייא חמאן לרבי
 שמעון, הו רהטי אבתריה, ואמרי, (הושע י) אחריו יי' יילכו
 באריה ישאג.

אמר רבי שמעון, כתיב (ישעה ס) זה יהיה מדי החדש בחדשו

ומדי שבת בשבתו, אמאי שקייל דא בדא. אלא כלא בחד דרגא סליקי, דא אוזווג בדא. וחדוותא דדא בדא לא אשתח, אלא כפ אטגלי עתיקא קדישא, וכדין חדוותא הכלא. ותגינן, כתיב (תהלים צב) מזמור שריר ליום השבת, ליום השבת ממש. שבחא דקא משבח קידשא בריך הויא. כדיין חדוותא אשתח, ונשmeta אתוספת. דהא עתיקא אטגלי וזוניגא יזדמן.

אוף הבי בחדתותי סירה, דהא נהיר לה שימוש בחדוותא דנהירו דעתיקא לעילא. בגין כי הא קרבנא הוא לעילא, בגין דיתבsem כלא, וישתחחדוותא בעלמא, ועל דא הביאו עלי כפרא, דיקא מליה.

תאנא, כתיב (במדבר כח) עולת שבת בשבתו על עולת התמיד, דבעי לכובנא לבא לעילא לעילא, יתר משאר יומין. ועל דא על עולת התמיד דיקא. בגין דבגין בחפה (שמואל א) ותתפלל על יי', על דיקא, בגין דבגין במזלא קדישא תלין, כמה דאoki מנא ולית לך מליה באורייתא, או את זעירא באורייתא. דלא רמייז באחכמתא עלאה, ותלין מגיה תלין תלין רזין דחכמתא עלאה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) קוואצוטיו תלתלים, והא אטמר.

רַبִּי יוֹסֵי אֲשֶׁרְחִיה לְרַבִּי אָבָא, דְּהַוָּה יִתְּבּוּ וּקְאָרִי, הָאִי
קָרָא דְכַתִּיב, (תהלים נה) הַשְׁלֵך עַל יְיָ יְהֻבָּה, עַל
דִּיקָא, דְּהָא מְזֻוגִי בְמְזֻלָּא תְּלִיּוֹן. רַבִּי יְהֻדָּה הוּא קָאָרִי,
 (תהלים לט) עַל זֹאת יִתְפְּלֵל כָל חָסִיד אֲלֵיכָ לְעַת מְצָא. עַל
 זֹאת וְדָאִי. לְעַת מְצָא, הָא אָוּקִימָנָא. אָבָל לְעַת מְצָא,
 כִּמְהָ דְכַתִּיב, (ישעה נה) דִרְשׁו יְיָ בְהַמְצָאוֹ קָרְאוּהוּ בְהִיוֹתוֹ
 קָרוֹב. דָבָר אַחֲרָ לְעַת מְצָא, בְשֻׁעַתָּא דְגַהְרִין גְגִדִּין
 וְאַתְּמַשְׁכָאָן, וּמְסַתְּפָקִי אָבָהָן, וּמְתַברְכָאָן כֵלָא. רַק
 לְשַׁטְף מִים רַבִּים, מְאָן שַׁטְף מִים רַבִּים, דָא עַמִּיקָא
 דְמְבוּעָן וְגַהְרִין, דְמָאָן יַזְבָּה לֵיה, וְמָאָן יַזְבָּה לְקַרְבָּא
 וְלִסְלָקָא תְּמָן. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב בֵיה, (תהלים לט) רַק לְשַׁטְף
 מִים רַבִּים אַלְיוֹ לֹא יִגְעַזּוּ דָהָא לֹא זְפָאָן, וְלֹא יִכְלִין.

רַבִּי יִצְחָק אָמָר, כתיב (תהלים כז) אַחֲת שָׁאַלְתִּי מֵאָת יְיָ
 אָוֹתָה אֲבָקֵשׁ וְגַוּ. זְפָאַיִן אַיְנוֹ צְדִיקִיָּא, דְכַמָּה
 גְנִיזָן עַלְאַיִן טְמִירִין לְהוּ בְהַהְוָא עַלְמָא, דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךָ
 הָאָמָשְׁתָעִשָּׂעָ בְהוּ בְאַיְנוֹ עַלְמִין, כִּמְהָ דְאָוּקִימָנָא
 בְנָעָם יְיָ, וְהָא אָפָמָר. רַבִּי חַזְקִיהָ אָמָר מְהֻכָּא, (ישעה סד)
 עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זַוְלָתָךְ יַעֲשָׂה לְמַחְפָּה לֹו. יַעֲשָׂה,
 תַּעֲשָׂה מְבָעֵי לֵיה. אֲלֹא יַעֲשָׂה וְדָאִי, הַיִּנוּ (ישעה לח) יוֹסִיף
 עַל יְמִיךָ חַמֵּשׁ עַשֶּׂרֶה שָׁבָת. וְהַיִּנוּ הַשְׁלֵך עַל הֵי יְהֻבָּה.
 וְכַתִּיב וְתַתְפְּלֵל עַל יְיָ. וְכֹלָא חד.

זֶפְאָה חֹלֵק הָעוֹלָם בְּצִדְיקִיָּא, בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא (ד"ף פ' ע"א) דָאַתִּי, עַלְיָהוּ כְתִיב (תהלים ח) וַיִּשְׂמַחֲוּ כָל חֽוֹסִי בְּךָ לְעוֹלָם יַרְגֵּנוּ וְתַסֵּךְ עַלְיָמוֹ וַיַּעַלְצֵוּ בְךָ אֹהֶבְךָ שָׁמֶךָ. וכְתִיב (תהלים קמ) אֵךְ צִדְיקִים יוֹדוֹ לְשָׁמֶךָ יִשְׁבֹּג יִשְׁרִים אֶת פָנֶיךָ. וכְתִיב (תהלים ט) וַיַּבְטַחֵךְ יוֹדָעִי שָׁמֶךָ בַּיְלָא עֹזֶת דָרְשֵׁךָ יִיְזֵךְ.

ברוך יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמָלוֹךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק קָדוֹשִׁים

(ויקרא ט) וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה לְאָמֹר. דָבָר אֶל כָל עַדְתָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְرָת אֲלֵיכֶם קָדוֹשִׁים תִהְיוּ כִי קָדוֹשׁ אֱנֹני יי' אֱלֹהֵיכֶם. רַبִי אֶלְעֹזֵר פָתֵח, (תהלים לב) אֶל תִהְיוּ בְסֻסָם כְפֹרֶד אֵין הַבִּין וְגַוּ. בְכָמָה זָמְנֵינוּ אָוֹרִיִתָא אָסְהִידָת בָהוּ בְבָנֵי נָשָׂא, בְמָה זָמְנֵינוּ אָרִימָת קְלִין, לְכָל סְטְרִין לְאַתְעָרָא לְהָגֵג, וּכְלָהוּ דְמִיכִין בְשִׁינְתָא בְחֹובִיהָן (ס"א בְחוּרִיהָן), לֹא מִסְתְּכִלֵין, וְלֹא מִשְׁגִיחֵין, בְהִינֵד אַנְפֵין יִקְוִמֵין לְיּוֹמָא דְדִינָא עַלְאָה, בְדֵי תַבְעַ לֹזֶן מְלֵפָא עַלְאָה עַלְבּוֹנָא דְאָוֹרִיִתָא, דְצִוּוֹתָת לְקַבְלִיהָן, וְלֹא אָהָדרוּ אַנְפֵין לְקַבְלָה, דְכָלָהוּ פְגִימֵין בְכָלָא, דְלֹא יִדְעַ מִהִמְנוֹתָא דְמְלֵפָא עַלְאָה, וְוַיְלֹזֶן וְוַיְלַבְשֵׁהָן. דְהָא אָוֹרִיִתָא בֵיהֶ אָסְהִידָת, וְאָמְרָת (משל ט) מֵפָתִי יִסּוּר

זֶפְאָה חֹלֵק הָעוֹלָם בְּצִדְיקִיָּא, בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא (ד"ף פ' ע"א) דָאַתִּי, עַלְיָהוּ כְתִיב (תהלים ח) וַיִּשְׂמַחֲוּ כָל חֽוֹסִי בְּךָ לְעוֹלָם יַרְגֵּנוּ וְתַסֵּךְ עַלְיָמוֹ וַיַּעַלְצֵוּ בְךָ אֹהֶבְךָ שָׁמֶךָ. וכְתִיב (תהלים קמ) אֵךְ צִדְיקִים יוֹדוֹ לְשָׁמֶךָ יִשְׁבֹּג יִשְׁרִים אֶת פָנֶיךָ. וכְתִיב (תהלים ט) וַיַּבְטַחֵךְ יוֹדָעִי שָׁמֶךָ בַּיְלָא עֹזֶת דָרְשֵׁךָ יִיְזֵךְ.

ברוך יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמָלוֹךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק קָדוֹשִׁים

(ויקרא ט) וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה לְאָמֹר. דָבָר אֶל כָל עַדְתָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְرָת אֲלֵיכֶם קָדוֹשִׁים תִהְיוּ כִי קָדוֹשׁ אֱנֹני יי' אֱלֹהֵיכֶם. רַبִי אֶלְעֹזֵר פָתֵח, (תהלים לב) אֶל תִהְיוּ בְסֻסָם כְפֹרֶד אֵין הַבִּין וְגַוּ. בְכָמָה זָמְנֵינוּ אָוֹרִיִתָא אָסְהִידָת בָהוּ בְבָנֵי נָשָׂא, בְמָה זָמְנֵינוּ אָרִימָת קְלִין, לְכָל סְטְרִין לְאַתְעָרָא לְהָגֵג, וּכְלָהוּ דְמִיכִין בְשִׁינְתָא בְחֹובִיהָן (ס"א בְחוּרִיהָן), לֹא מִסְתְּכִלֵין, וְלֹא מִשְׁגִיחֵין, בְהִינֵד אַנְפֵין יִקְוִמֵין לְיּוֹמָא דְדִינָא עַלְאָה, בְדֵי תַבְעַ לֹזֶן מְלֵפָא עַלְאָה עַלְבּוֹנָא דְאָוֹרִיִתָא, דְצִוּוֹתָת לְקַבְלִיהָן, וְלֹא אָהָדרוּ אַנְפֵין לְקַבְלָה, דְכָלָהוּ פְגִימֵין בְכָלָא, דְלֹא יִדְעַ מִהִמְנוֹתָא דְמְלֵפָא עַלְאָה, וְוַיְלֹזֶן וְוַיְלַבְשֵׁהָן. דְהָא אָוֹרִיִתָא בֵיהֶ אָסְהִידָת, וְאָמְרָת (משל ט) מֵפָתִי יִסּוּר

הַבָּה חִסְרֵ לֵב (ס"א ואמרה) אָמָרָה לוֹ. מַהוּ חִסְרֵ לֵב. דְלִית לֵיהֶ מַהֲיִמְנוֹתָא, דְמַאן דָלָא אַשְׁתָּדָל בָּאָרוּתָא, לֹאָוּ בֵּיהֶ מַהֲיִמְנוֹתָא, וּפְגִים הַוָּא מְפֻלָּא (ס"א ואמרה) אָמָרָה לוֹ, אָוּמָרָה לֹאָלָו מְבָעֵי לֵיהֶ, בִּמְהָ דָאָת אָמָר (טהילים מב) אָוּמָרָה לֹאָלָו סְלָעֵי, מַהוּ אָמָרָה. אָלָא לְאַכְלָלָא וּלְאַתּוֹסָפָא אָרוּתָא דָלָעַילָא, דְהִיא קְרִיָּה לֵיהֶ חִסְרֵ לֵב, פְגִים מִמְהַיְמָנוֹתָא. דָחָבִי תְגִינָן, כָל מַאן דָלָא אַשְׁתָּדָל בָּאָרוּתָא, אָסִיר לְמַקְרָב לְגַבִּיהֶ, לְאַשְׁתָּתְפָא בָּהִדִּיהֶ, וּלְמַעַבְדָ בֵּיהֶ סְחוֹרָתָא, וּכְלָ שְׁבָן לְמַהָד עַמִּיהֶ בָּאָרוּחָא. דְהָא לִית בֵּיהֶ מַהֲיִמְנוֹתָא. (ועל ד"א) תְגִינָן כָל בָּר נְשָׁ דָאוּל בָּאָרוּחָא, וְלִית עַמִּיהֶ מְלִי דָאָרוּתָא, אַתְחִיב בְּנִפְשִׁיהֶ. כָל שְׁבָן מַאן דָאַזְנוֹג בָּאָרוּחָא, עַם מַאן דְלִית בֵּיהֶ מַהֲיִמְנוֹתָא, דָלָא חִשְׁבֵ לִיקְרָא דְמָאֵרִיה וְדִידִיה דָלָא חָס עַל בְּנִפְשִׁיהֶ. רַבִּי יְהוֹדָה אָוּמָר, מַאן דָלָא חָס עַל בְּנִפְשִׁיהֶ, הַיְד יִשְׁלֹוף בְּנִפְשָׁא דְכְשָׁרָא לְבָרִיהֶ. אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, תְוֹהֵנָא עַל דָרָא, וְהָא אָתְמָר מֶלֶה וּכְפוּ. וּלְעַל דָא בְתִיב אֶל תְּהִיו כְסָס כְפָרְד אֵין הַבִּין. זֶבְאַיִן אֵינוֹן צְדִיקִיָּא, דְמַשְׁתַדְלִי בָּאָרוּתָא, וִידְעַיָּן אָרוּחוֹי דְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, וּמְקַדְשִׁי גַּרְמִיָּהוּ בְקָדוֹשָׁא דְמַלְפָא, וְאַשְׁתַכְחוּ קָדוֹשִׁין בְּכָלָא, וּבְגִינָן כֵךְ מְשֻלְפִי רַוְחָא דְקוֹדְשָׁא מְלֻעִילָא, וּבְגִינִיָּהוּ בְּלַהֲו

זְכַרְיָה קָשׁוֹת, וְאֶקְרֹן בְּנֵי מִלְכָא בְּנֵי קָדִישִׁין. (ובכאן איןנו אברים וכורע עד למוהי בנדתה, מהרעה מהימנה נדפס בפרשׂת פנחס מאמר מתחילה אלא פגיעה רכ"ה ע"ב).

וְוי לְהוֹן לְרַשְׁיעִיָּא, דְכַלְהוּ חֲצִיפִין, וְעוֹבְדִיָּהוּ חֲצִיפִין.
בְגִינִי כֵה יָרְתִין בְנֵיהֶם נְפִשָּׁא חֲצִיפָא, מִסְטְרָא
דְמִסְאָבָא. כִמָה דְכַתִּיב וְגַטְמָתָם בָם, אַתָא לְאַסְתָּאָבָא,
מִסְאָבִין לֵיה. אֶל תָהִיו כְסָוס כְפָרָד, דְאִינּוֹן מַאֲרִי זְנוּתָא
(ס"א דמִסְאָבָותָא) עַל כֵלָא. אֵין הַבִּין, דְלֹא יִשְׁתְּדַלְוִין בְנֵי נְשָׁא
בְאַרְחָא דָא, דְאֵי הַכִּי, פְתִיְבָה הַכָּא אֵין הַבִּין, וּפְתִיְבָה הַתָּם
(ישעה נו) וְהַכְלִיבִים עֻזִי נְפִשָּׁה לֹא יִדְעַו שְׁבָעָה וְהַמָּה רֹעִים
לֹא יִדְעַו הַבִּין. כָלּוֹמֵר יְהוֹן מִזְדְּמָנִין אִינּוֹן דְאֶקְרֹן עֻזִי
נְפִשָּׁה. מַאי טָעָמָא. מִשּׁוּם דְלֹא יִדְעַו הַבִּין.

וְהַמָּה רֹעִים, מַאי (דף פ' ע"ב) רֹעִים, אַלְיִין אִינּוֹן מִדְבָּרִי
וּמִנְהָגִי לְבָרֶר נְשָׁ בְגִיהָנָם. לֹא יִדְעַו שְׁבָעָה, כִמָה
דָאת אָמֵר (משל ל') לְעַלּוֹקָה שְׁתִי בְנֹות הַבָּב, בְגִינִי כֵה
דְאִינּוֹן הַבָּב, לֹא יִדְעַו שְׁבָעָה. כָלִם לְדָרְכָם פָנָו אִישׁ
לְבָצָעוּ מִקְאָהָנוּ. דְהָא תִיְרִי דְגִיהָנָם אִינּוֹן. וְכֹל דָא מָאוּן
גְרִים לְהֹן. בְגִינִי דְלֹא אַתְקָדְשׂוּ בְהַהְוָא זְוִיגָא כִמָה
דְאַצְטְרִיךְ. וְעַל דָא פְתִיְבָה, קָדוֹשִׁים תָהִיו כִי קָדוֹשׁ אַנְיִי.
אָמֵר קַיְדָשָׁא בְרִיךְ הַוָא, מִכְלָ שָׁאָר עַמְינָן לֹא רַעִיתִי
לְאַדְבָקָא בַי, אֶלְאָ יִשְׂרָאֵל, דְכַתִּיב, (דברים ד) וְאַתָּם

הַדְּבָקִים בֵּין, אַתָּנוּ, וְלَا שָׁאָר עָמִין. (ועל דא בתיב הכא קדוש) **בְּגִין כֶּה,** (קדושים תהיו דיבוק).

(ויקרא יט) **קָדוֹשִׁים תָּהִיו כִּי קָדוֹשׁ אָנִי**. רבי יצחק פתח,
(ישעה יח) **הָוֵי אָרֶץ צָלָצָל בְּנָפָים וְגוֹ.** ובci **בְּגִין דְּהִיא**
אָרֶץ צָלָצָל בְּנָפָים, קנטורא ביה אשתח, דכתיב הוי
ארץ. אלא אמר רבי יצחק, בשעתא דקונדשא בריך הוי
ברא עלמא, ובעה לגלאה עמייקתא מגו מסתרתא,
ונהורא מגו חשוכא, הו כליון דא בדא, ובגין כה, מגו
חשוכא נפק נהורא, ומגו מסתרתא, נפק **וְאַתְגָּלְיָא**
עמייקא, ודא נפקא מן דא. דmagו טב, נפיק ביש. ומגו
רחמי, נפיק דין. וכלה אטכליל דא בדא. יצר טוב
ויצר רע, ימינה ישמאלא, ישראל ושאר עמיין, חור
ואוכם, וכלה חד בחד תליא.

תָּאֵנָא אמר רבי יצחק אמר רבי יהודה, כל עלמא כלתו
לא אתחיז, אלא בחד עטירא דקוטפה (ס"א דקיזוטפה)
בקיטורי כד אתון עלמא בדין כליל ברחמי אתון. וαι
לאו, לא יכיל עלמא לקיימא, אפיקו רגעה חדא, והא
אוקימנא ملي, כמה דכתיב, (ישעה כו) כי באשר משפטיך
לארץ צדק למדוי יושבי תבל.

וְתָאֵנָא בהויא זמנה דין תליא בעלמא, וצדק
אתעטרא בדיןוי, כמה מארי>Dגדיין מתער,

לקבלי מאריך דין קשיא, לשלוּטהה בעלמא. פרסין גדרפין מהאי טרא, ומהאי טרא, לאשתטחה (ס"א לאשגחא) בעלמא. כדיין מתערין גדרפין למפרס לון, ולאשתטא בא. (נ"א ולאשתתפה) בדין קשיא, ושותין בעלמא לאבאasha. כדיין כתיב, הו ארך צלצל כנפים.

אמר רבי יהודה, חמינה בני עלמא בחציפותא, בר אינון זכאי קשות. ובגין מה, בביבול, פלא הבי אשתח, אתה לאתדראה, מסיעין לייה. אתה לאשתטא, כמה דאוקימנא, וגטמתם בהם.

רבי יוסי הוה אויל באורחא, פגע בה רבי חייא, אמר לייה הא דאוקמוה חבריא, דכתיב בעלי, (שמעאל אג) ולכון נשבעתי לבית עלי אם יתפפר עון בית עלי בזבח ומנחה עד עולם. בזבח ומנחה איינו מתפפר, אבל מתפפר הוא בדברי תורה. אמר. בגין דברי תורה, סליקין על כל קרבניין בעלמא. כמה דאוקמוה דכתיב, (ויקרא ז) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאות ולאשם ולמלואים, שkil אוריתא לך kil כל קרבניין בעלמא. אמר לייה, הבי הוא ודי, כל מאן דاشתדל באורייתא, אף על גב דאתגור עלייה עונשא מלעילא, ניחא לייה מכל קרבניין וועלזון, וההוא עונשא אתה קרע.

(ובגין דלעוי בה לשמה, קודשא בריך הוא אהפוייס בהדריה)

וְתֵא חִזֵּי, לֹא אַתְּדָכִי בֶּרֶגֶשׁ לְעַלְמִין, אֶלָּא בְּמַלְיָן
דָּאוּרִיתָא. בְּגִינִי כֵּד מַלְיָן דָּאוּרִיתָא לֹא מַקְבְּלִין
טוֹמָאָה, בְּגִין דָּאִיהִי (משל ג') קַיִמָּא לְדָכָא הַלְּאַלְיָן
מַסָּאָבִי, וְאַסּוֹתָא בָּאוּרִיתָא אֲשֶׁתְכָה. דְכַתִּיב, רְפָאָות
תָּהִי לְשָׁרֶךְ וְשָׁקוֹי לְעַצְמוֹתֶיךָ. וְדָכִיּוֹתָא אֲשֶׁתְכָה
בָּאוּרִיתָא, דְכַתִּיב, (תהלים יט) יָרָאת יְיָ טְהוֹרָה עֲוֹמָדָת
לְעַד. מַאי עֲוֹמָדָת לְעַד. דַקְיִימָא תְדִירָא בְּהַהו־א דְכִיּוֹתָא,
וְלֹא אַתְּעַדִּי מְגִיהָ לְעַלְמִין.

אָמֵר לֵיה יָרָאת יְיָ כְּתִיב, וְלֹא תְוָרָה. אָמֵר לֵיה, הַכִּי
הָוָא וְדָאי, דָהָא אוּרִיתָא מִסְטָרָא דְגַבּוּרָה קָא
אַתְּיָא. אָמֵר לֵיה, וְמַהְתָּם נְפָקָא, מַהְכָּא נְפָקָא, דְכַתִּיב,
(תהלים קיא) רְאֵשֵׁת חִכְמָה יָרָאת יְיָ, וְכַתִּיב יָרָאת יְיָ טְהוֹרָה.
וְאוּרִיתָא קְדוּשָׁה אַתְּקָרִי, דְכַתִּיב בַּי קְדוּשָׁה אָנָּי יְיָ,
וְדָא אוּרִיתָא, דָהָיא שְׁמָא קְדִישָׁא עַלְאָה.
וְעַל דָא, (דף פ"א ע"א) מַאן דָאַשְׁתְּדָל בָה אַתְּדָכִי, וְלֹבֶתֶר
אַתְּקָדְשָׁ, דְכַתִּיב קְדוּשִׁים תָהִיו, קְדוּשִׁים הַיּוֹ לֹא כְתִיב,
אֶלָּא תָהִיו. תָהִיו וְדָאי. אָמֵר לֵיה הַכִּי הָנָא, וּמְקֻרָא כְתִיב,
(שמות יט) וְאַתָּם תָהִיו לֵי מִמְלָכָת כְהָנִים וְגֹוי קְדוּשָׁ, וְכַתִּיב
אֵלֶה הַדְּבָרִים וְגו'.

תָאָנָא, קְדוּשָׁה דָאוּרִיתָא, קְדוּשָׁה דְסָלִיקָת עַל כָּל
קְדוּשִׁין. וּקְדוּשָׁה דְחִכְמָתָא עַלְאָה סְתִימָא,